

عنوان مقاله:

همگرایی شدت انرژی بین کشورهای عضو اوپک (یک رویکرد دوجانبه)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشها و سیاست های اقتصادی، دوره 22، شماره 71 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

کیومرث شهبازی - Urmia University

داود حمیدی رزی - Urmia University

خلاصه مقاله:

امروزه شدت انرژی هم از جهت جنبه های توسعه پایدار و هم از بعد امنیت انرژی شاخصی استراتژیک برای کشورها محسوب می شود. هدف اصلی این مطالعه بررسی همگرایی شدت انرژی بین کشورهای عضو اوپک طی دوره زمانی (۲۰۱۰-۱۹۷۱) می باشد. به این منظور، از روش های آزمون دوجانبه همگرایی پسران (۲۰۰۷) و همگرایی سیگما استفاده شده است. نتایج آزمون دوجانبه همگرایی پسران وقوع واگرایی در شدت انرژی بین کشوری را تایید می نماید. شرط لازم همگرایی دوجانبه با احتمال کمتری پذیرفته شده است، اما در مقابل شرط کافی همگرایی برآورده نمی شود. بررسی پویایی انحراف معیار مقطعی طی زمان نیز حاکی از وقوع واگرایی سیگما در روند شدت انرژی بین کشورهای اوپک می باشد، همچنین نتایج نشان دهنده واگرایی شدت انرژی ایران از متوسط شدت انرژی کشورهای عضو اوپک می باشد. بر اساس نتایج این تحقیق در راستای پیگیری اهداف زیست محیطی و سیاست های بهره وری انرژی بین کشورهای عضو اوپک می بایست فرض را بر مبنای واگرایی شدت انرژی بین این کشورها در نظر گرفت.

کلمات کلیدی:

Energy Intensity, Pair-Wise Convergence Test, Unit Root Test, Sustainable Development, OPEC, شدت انرژی.

همگرایی دوجانبه، آزمون ریشه واحد، اوپک، توسعه پایدار.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2022708>

